

et Par Maaneder eller mere i almindelige militære Kundskaber og dernæst bruge dem maaske i Maaned eller et andet lignende Tidsrum til ligefremt Arbejdsmandsarbejde, til Hjælp ved Desarmeringen og Flytningen. Man har opgivet det dels af denne Grund, dels fordi den højtærede Forsvarsminister har udtalt, at det er meget sandsynligt, for ikke at bruge et stærkere Udtryk, at disse Arbejder, som her er Tale om, væsentligt vil være tilendebagte inden 12. Maj; og det, der vil staa til Rest af disse Arbejder, mener den højtærede Forsvarsminister kan udføres ved Hjælp af Befalingsmandspersonalet og Mandskab fra andre Afdelinger, særlig indenfor Artilleriet.

I øvrigt maa jeg maaske oplyse, at Udvalget har søgt forskellige Oplysninger om de herhen hørende Forhold og ogsaa ved Velvillie fra Forsvarsministerens Side har foretaget et Besøg ude paa Fæstningen, og jeg maa sige, at noget af den Frygt, som jeg nærede ved Lovforslagets første Behandling, ikke er blevet afsvækket ved disse yderligere Oplysninger. Denne Frygt, jeg her omtaler, gaar nærmest ud paa, at Opbevaringen, Magasinerne og Bevogningen af de Projektiler og Sprængstoffer af anden Art, som nu er derude, og som vedvarende skal delvis blive derude i Fæstningsterrænet, medfører en vis Fare, og jeg er ikke helt sikker paa, at man naar noget økonomisk ved at nedlægge Fæstningen nu og at opretholde disse Magasiner derude, spredte i det for Tiden værende Fæstningsterræn. Jeg vilde derfor gerne henstille til den højtærede Forsvarsminister, at der snarest muligt maa blive truffet Foranstaltninger enten ved Nybygninger eller paa anden Maade, saaledes at disse Sprængstoffer kan flyttes hen paa Steder, hvor de medfører mindre Risiko for den civile Befolkning, og hvor de kan bevogtes billigere og mere hensigtsmæssigt, selv om saadanne Foranstaltninger skulde medføre Omkostninger for Statskassen. Thi selv om saadanne Omkostninger ikke kan tænkes at blive ubetydelige, vil de, afholdte i rette Tid, saa at man derved muligvis forhindrer Ulykker, alligevel være vel anbragte.

Jeg skal yderligere omtale et Forhold, som er fremdraget i Udvalget nærmest af den højtærede Forsvarsminister, det er, hvorvidt Forsvarsministeren maatte betragte Avedørebatteriet som hørende med til Landbefæstningen og derved kommende ind under Bestemmelserne i denne Lov,

saaledes at dette Batteri skulde nedlægges sammen med Landbefæstningen. Efter hvad der er oplyst, har Forsvarsministeren den Opfattelse, at dette burde ske, og Forsvarsministeren har henstillet til Udvalget, om denne hans Opfattelse fandt Tilslutning, men hvis det ikke var Tilfældet, hvis der var Grupper indenfor Udvalget, som ikke kunde slutte sig til den Opfattelse, hvis der var Modstand derimod, vilde Forsvarsministeren bøje sig for en saadan Henstilling. Spørgsmaalet er forhandlet indenfor Grupperne i Udvalget, og fra to Sider er det blevet hævdet, at Avedørebatteriet ikke hører med til Landbefæstningen; hvis det skulde medtages under denne Lov, burde der sikkert ske en Ændring i Lovforslagets § 1. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, og gør det altsaa i Overensstemmelse med de Aftaler, der er truffet indenfor Udvalget, at han ikke medtager Avedørebatteriet under dette Lovforslags Bestemmelser, saa meget mere som det er min Opfattelse, at Avedørebatteriet ikke, selv om det blev frigjort, for Tiden vil være af nogen som helst økonomisk Betydning til Afhændelse. Paa den anden Side er det min bestemte Opfattelse, at det vil koste ret betydeligt at faa dette Batteri, bestykket meget stærkt som det er, med meget svære Kanoner og Haubitsere, desarmeret, der vil medgaa ret betydelige Summer til Desarmering og Transport af det Materiel, som staa derude, og det vil derfor økonomisk set sikkert ogsaa være det bedste ikke at medtage det nu. Skulde Spørgsmaalet senere rejse sig, vil jeg antage, at der ved Forhandling mellem Forsvarsministeren og Rigsdagen let vil kunne træffes en Ordning, hvorved Forholdet kan bringes til en Løsning.

Med disse Ord skal jeg paa Flertallets Vegne anbefale Lovforslaget i den Form, hvori det her er fremført, med den Ændring, som jeg nys har omtalt, og som jeg anbefaler paa Flertallets Vegne.

Piper: Det Mindretal, som jeg har den Ære at tilhøre, har ikke kunnet slutte sig til det foreliggende Lovforslag, hverken til dets første eller anden Del. Naar jeg siger første eller anden Del, er det, fordi der jo i Lovforslaget omhandles to forskellige Foranstaltninger, dels Bestemmelserne om Nedlæggelsen af Københavns Landbefæstning, saaledes at den træder i Kraft før 1922, og dels Ophævelsen af Fæstningsartilleriregimentet. Hvad den første Del af Forslaget angaar, er der